

Sygn. akt I C 299/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz A. J. kwotę 409,10 zł (czterysta dziewięć złotych dziesięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 listopada 2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz A. J. kwotę 196,20 zł (sto dziewięćdziesiąt sześć złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 299/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 20 listopada 2017 r. powódka A. J. domagała się zasądzenia od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwoty 514,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że 5 kwietnia 2018 r. doszło do kolizji drogowej, wskutek której uszkodzeniu uległ pojazd należący do E. B. (1), a sprawca ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W związku z koniecznością holowania uszkodzonego pojazdu, poszkodowana zawarła z powódką, w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, umowę o usługę holowania na parking do czasu likwidacji szkody, a następnie z parkingu do warsztatu samochodowego. Z tego tytułu 9 kwietnia 2016 r. powódka wystawiła fakturę na kwotę 959,40 zł z tytułu dwukrotnego holowania pojazdu oraz parkowania pojazdu w okresie od 5 do 9 kwietnia 2016 r.

14 kwietnia 2016 r. dokonane zostało pozwanej zgłoszenie szkody. Pozwana uznała roszczenie co do zasady, zweryfikowała jednakże koszty usługi holowania i parkowania do kwot przez siebie ustalonych i 4 maja 2016 r. wypłaciła z tego tytułu odszkodowanie w wysokości 330 zł.

Pomiędzy E. B. (1) i A. J. 7 lutego 2017 r. została zawarta umowa przelewu wierzytelności, na skutek której wierzytelność poszkodowanej w stosunku do ubezpieczyciela przeszła na powódkę, o czym powódka zawiadomiła pozwaną.

Pomimo wezwania do zapłaty, pozwana odmówiła zapłaty brakującej części należnego odszkodowania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym 17 stycznia 2018 r. w sprawie I Nc 2262/17 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany potwierdził, że otrzymał zgłoszenie szkody. Nie zakwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. Przyznał, że wypłacił odszkodowanie w wysokości 330 zł z tytułu holowania i parkowania pojazdu.

Odnosząc się do dodatkowego roszczenia z tytułu kosztów holowania i parkowania pojazdu, uznał je za bezzasadne, wskazując, że tak wysokie koszty nie były uzasadnione. Zaprzeczył, aby stawka przyjęta w fakturze nr (...) odpowiadała stawkom stosowanym przez inne podmioty. Kwota dotychczas wypłaconego odszkodowania stanowi średnią rynkową cenę za holowanie pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

5 kwietnia 2016 r. w G. doszło do kolizji drogowej, wskutek której doszło do uszkodzenia samochodu osobowego F. (...) o nr rej. (...), należącego do E. B. (2). Sprawca kolizji ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

dowód: okoliczności bezsporne.

Z uwagi na to, że pojazd po kolizji nie nadawał się do jazdy, E. B. (1) zawarła z A. J., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) A. J. usługę holowania na parking, a następnie do serwisu (...) przy ul. (...) w G.. Udzieliła również A. J. pełnomocnictwa do odbioru należności związanych z usługą holowania i parkingu.

dowód: zlecenie usługi assistance – k. 13, pełnomocnictwo – k. 16, zeznania świadka E. B. (1) – k. 70 - 71.

Pojazd został przewieziony na parking przy ul. (...) w G. i pozostawiony na miejscu należącym do A. J., mimo że na tym samym parkingu E. B. (1) posiadała własne miejsce parkingowe. (...) nie zostało odwiezione bezpośrednio do warsztatu, bowiem (...) serwis (...), z którego chciała skorzystać poszkodowana, nie miał wolnych terminów. W czasie postoju na parkingu przeprowadzone zostały również oględziny pojazdu przez rzeczoznawcę.

dowód: zeznania świadka E. B. (1) – k. 71 – 72.

Z tytułu wykonanej usługi (...) wystawiła 9 kwietnia 2016 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 780 zł netto, tj. 959,40 zł brutto. Na kwotę objętą fakturą składały się:

- koszt holowania pojazdu z miejsca kolizji na parking przy ul. (...): 350 zł netto, 430,50 zł brutto,
- koszt parkowania uszkodzonego samochodu: 80 zł netto, 98,40 zł brutto,
- koszt holowania pojazdu z parkingu przy ul. (...) do warsztatu: 350 zł netto, 430,50 zł brutto.

dowód: kopia faktury – k. 15.

25 kwietnia 2016 r. E. B. (1) przełała na rzecz A. J. kwotę 179,40 zł tytułem podatku VAT z faktury nr (...). Samochód był bowiem w leasingu i nie stanowił środka trwałego przedsiębiorstwa (...).

dowód: potwierdzenie przelewu – k. 20, zeznania świadka E. B. (1) – k. 71.

Po zgłoszeniu szkody, decyzją z 2 maja 2016 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznał odszkodowanie w wysokości 330 zł. Ubezpieczyciel dokonał weryfikacji kosztów holowania, przyjmując stawkę 125 zł netto za holowanie do 25 km.

dowód: kopia decyzji – k. 17 – 18.

4 maja 2016 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. dokonała przelewu na rzecz A. J. kwoty 330 zł tytułem kosztów holowania pojazdu.

dowód: potwierdzenie przelewu – k. 19.

7 lutego 2017 r. pomiędzy E. B. (1) jako cedentem i A. J. jako cesjonariuszem zawarta została umowa przelewu wierzytelności w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wynikającej ze szkody komunikacyjnej z 5 kwietnia 2016 r. O przelewie wierzytelności (...) Spółka Akcyjna z siedziba w W. został pisemnie zawiadomiony.

dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 21, zawiadomienie o przelewie – k. 22.

Mimo kilkukrotnych wezwań do zapłaty, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odmówił zapłaty A. J. kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą z faktury nr (...) a wypłaconym odszkodowaniem.

dowód: korespondencja stron – k. 22 – 32.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów w postaci wyżej wymienionych dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę również zeznaniom świadka E. B. (1). Zeznania te, mimo tego, że świadek części okoliczności nie pamiętała, były jednak spójne i logiczne, nadto twierdzenia świadka znalazły potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym.

Dowody zawnioskowane na rozprawie z 18 września 2018 r. Sąd pominął przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, z uwagi na to, że okoliczności sprawy zostały już dostatecznie wyjaśnione (art. 217 § 3 k.p.c.).

W tym miejscu wskazać należy, że stan faktyczny był między stronami w zasadzie niesporny. W szczególności nie było kwestionowane samo zajście zdarzenia wywołującego szkodę ani odpowiedzialność pozwanego. Istota sporu sprowadzała się do oceny, czy koszty usługi holowania i parkowania, jakich powódka dochodziła od pozwanego, w wysokości przekraczającej dotychczas wypłacone odszkodowanie były, jak twierdziła pozwana, zawyżone, czy też ich wysokość odpowiadała stawkom rynkowym za te usługi.

Powództwo było zasadne w części.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1, 2 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia

bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Zasada ta doszczegółowiona została w art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) odnośnie szkód powstałych w wyniku zdarzeń komunikacyjnych, zgodnie z którym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Odpowiedzialność sprawcy zdarzenia, który był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń nie była kwestionowana. Istotne znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, ma odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego ubezpieczyciela w świetle przepisu art. 361 § 2 k.c.

Przed przystąpieniem do dalszych rozważań należy poczynić kilka uwag na temat rozkładu ciężar dowodu w postępowaniu cywilnym. Zauważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie SN z 28 kwietnia 1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

Pamiętać należy, że zaprzeczenie w procesie cywilnym ma ten skutek, że okoliczności zaprzeczone stają się sporne, a w konsekwencji muszą zostać udowodnione przez stronę, która wywodzi z nich korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c. i 232 zd. 2 k.p.c.).

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, że na powódzie spoczywał ciężar wykazania, że doszło do powstania szkody, jej wysokości, rozumianej jako koszty naprawy pojazdu, a także że pozwany jest odpowiedzialny za jej naprawienie. Na pozwanym natomiast spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności wyłączających lub ograniczających jego odpowiedzialność, w tym wypadku tego, że stawki jakie zastosowała powódka za usługę holowania były zawyżone w stosunku do stawek obowiązujących na lokalnym rynku oraz tego, że opłata za usługę holowania nie pozostawała w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę.

Powódka składając wraz z pozwem kopię umowy o usługę assistance, faktury VAT, a także zeznaniami świadka E. B. (1), potwierdziła wysokość stawek za usługę holowania i usługę parkingową.

Odnośnie stawek za holowanie, skoro pozwana twierdziła, że na lokalnym ((...)) rynku funkcjonowały odmienne stawki, powinna tę okoliczność udowodnić. To pozwana bowiem wywodziła z tych okoliczności korzystne dla siebie skutki prawne w postaci ograniczenia swojej odpowiedzialności odszkodowawczej wyłącznie do wysokości dotychczas wypłaconego odszkodowania. Pozwana jednakże żadnych dowodów na te okoliczności nie przedstawiła, zatem twierdzenia o zawyżeniu stawek uznać należało za nieudowodnione.

Zasadne było natomiast stanowisko pozwanej przedstawione na rozprawie 18 września 2018 r. o tym, że nieuzasadnione było obciążanie pozwanej kosztami usługi parkingowej. Jak wynikało z ustalonego w sprawie stanu faktycznego (k. 71), poszkodowana dysponowała własnym wolnym miejscem parkingowym, na tym samym parkingu, na którym samochód pozostawiła powódka. Nie było więc żadnej uzasadnionej konieczności, korzystania z odpłatnego miejsca parkingowego zapewnionego przez powódkę. Dlatego też Sąd w zakresie żądania z tytułu kosztów parkowania, powództwo oddalił w całości.

Orzekając o zasadności żądania pozwu Sąd miał również na uwadze fakt, że powódka otrzymała kwotę odpowiadającą podatkowi VAT z faktury nr (...) przelewem od E. B. (1), zatem kwota należna od ubezpieczyciela mogła być wyłącznie kwotą netto. W tej sytuacji, Sąd uznał, że zasadne jest zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki wyłącznie objętych fakturą kosztów netto usługi holowania 700 zł), pomniejszonych o dotychczas wypłacone odszkodowanie (330 zł), czyli należne powódce odszkodowanie wynosiło 370 zł.

Powódka dochodziła również, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c. skapitalizowanych na dzień wniesienia pozwu odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia następnego po upływie 30 dni od zgłoszenia szkody do dnia wniesienia pozwu, które na dzień 20 listopada 2017 r. wynosiły 39,10 zł. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 409,10 zł (370 zł + 39,10 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwo oddalając.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia pomiędzy stronami, przyjmując, że powódka przegrała w 20%, a pozwana w 80%.

Na sumę kosztów poniesionych przez powódkę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 287 zł, tj. łącznie 317 zł. Pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 287 zł. Suma kosztów procesu wynosiła zatem 604 zł. Powódka powinna ponieść koszty w wysokości $604 \times 0,20 = 120,80$ zł. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę stanowiącą różnicę między kosztami procesu, jakie powódka faktycznie poniosła (317 zł), a kosztami jakie powinna ponieść stosownie do wyniku sprawy (120,80 zł), tj. 196,20 zł.

Sygn. akt I C 299/18

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)